

In le tracias del huracan

per Bengt Enqvist, Svedia

Le octo de januario un huracan affligeva partes de Svedia. In le partes sud de Svedia, ubi io vive, le consequentias esseva grandissime. Alcun possessores de bosco perdeva 80 pro cento de lor arbores. In effecto alcun homines se suicideva, proque illes habeva perditte toto o quasi toto de lor labor durante forsan cinquanta annos, e multe personas non habeva assecurantia.

Multe arbores cadeva in nostre bosco. Le arbores proxime a nostre casa cadeva al longe de nostre casa, e le damnos esseva limitate. Ma io debeva reparar le tecto.

Pro ascender al tecto io erigeva un scala. Al tecto io portava alcun machinas electric como serra, forator, etcetera. Pro assecurar le cordon electric io lo fixava al scala. Io comenciava le labor a un fin del tecto que es 13 metros longe. Lentemente io me moveva al altere fin del tecto, proque io debeva reparar tote le tecto. Naturalmente io habeva erigite le scala al prime fin del tecto. Quando io me moveva al altere fin del tecto, le cordon subito faceva le scala cader. Io lo videva, ma poteva facer nihil pro impedir lo.

Io esseva sol in casa. Ni un sposa ni un vicino qui poteva adjutar me. Io sapeva que mi sposa retornarea multo tarde. Il non faceva bon tempore. Le temperatura esseva bastante basse. Saltar del tecto esserea un salto mortal. Restar sur le tecto implicava esser refrigerate. Que facer?

Proxime al casa sta un arbore, un betula sin brancas. Io probava taxar le distantia al betula. Esque il esserea possibile saltar al betula, imbraciar le betula con bracios e gambas sin colpar le capite contra le trunco del betula, perder le conscientia e cader al terra, si vivente al minus con gambas e bracios rumpite?

Critar esserea inutile. Nos vive directemente in le bosco. Nulle vicino qui molesta, ma etiam nulle vicino qui pote adjutar. Io hesitava. Io habeva 73 annos e 20 kilos de troppo. Proque habeva io non probate perder peso? Io non habeva potite diminuer mi etate - ma mi peso. Vinti kilos minus haberea essite un differentia grandissime in iste situation.

Io probava le impeto e comprendeva que un impeto es impossibile sur le cresta de un tecto. Io vadeva como un anate. Io debeva facer un salto de longor sin impeto. Io rememorava que nos habeva facite isto quando io forsan habeva 15 annos e pesava 55 kilos. Que longor habeva le salto de longor sin impeto que io habeva potite facer in mi juventute? Io non rememorava.

Io sentiva le frigido, io hesitava. Que facer?

Subito io faceva le salto extendente mi bracios e gambas. Quando le corpore colpava le trunco del betula, io non perdeva le conscientia, ma imbraciava le trunco con bracios e gambas e glissava lentemente al terra firme.